5. บทสรุป

สังคมศาสตร์ แม้จะได้รับการยอมรับว่าเป็นศาสตร์ (Science) แต่ก็มีวีการศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมที่ไม่สามารถสรุปลงเป็นวิธีเดี่ยวกับวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ปรากฏการณ์ ทางสังคมและทางการเมือง คือปรากฏการณ์อันเกี่ยวกับพฤติกรรมกลุ่มมนุษย์ ดังนั้น ความเป็นไปแห่งปรากฏารณ์ต่างๆ ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง จึงน่าจะสรุปลงในกฎแห่งนิยาม 5 ประการ คือ อุตุนิยาม พีชนิยาม กรรมนิยาม จิตตนิยาม และธรรมนิยาม นิยามทั้ง 5 ประการนี้ แม้จะเป็นหลักอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ ทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและในระดับสังคม แต่ก็มีการโต้แย้งในเรื่องการพิสูจน์ทดลองไม่ได้ สัมผัส หรือสังเกตไม่ได้จากนักวิทยาศาสตร์นิยม ข้อนี้คือ การโต้แย้งในเชิงปรัชญาก็ได้ **ความสวยงามแห่งวิชาการ ก็คือความหลากหลายแห่งความคิดที่มีการจัดระบบการโต้แย้งหรือการให้เหตุผลอย่างเหมาะสม การยอมรับเหตุผลการโต้แย้งในระดับใดระดับหนึ่งถือว่าเป็นการประยุกต์สุนทรียศาสตร์แห่งมนุษย์ที่มีใจกว้าง**

เทคนิควิธีการศึกษาปรากฏการณ์ต่างๆ ทางสังคมและทางการเมือง ในสังคมโลกปัจจุบันดูเหมือนจะจอยู่ภายใต้อิทธิพลแห่งนักคิด ชาวอัษฎงคตเป็นส่วนใหญ่ การพยายาม วางกรอบทฤษฎีใดๆ ก็ตามเพื่อประยุกต์ใช้ในการศึกษาหรือการวิเคราะห์เชิงปรัชญาสาขาใดสาขาหนึ่งจะต้องใช้หลักฐานการวิจัยหรือการพิสูจน์ทดลองจากการศึกษาภาคสนาม เป็นหลักประกันความน่าเชื่อถือ แม้แต่ในสังคมวิชาการชาวอัษฎงคตก็มีการโต้แย้งทางความคิด และข้อเสนอวีการศึกษาแบบต่างๆ อย่างกว้างขวาง ดังนั้น จึงเป็นเรื่องยากที่จะสรุปลงว่าวิธีการศึกษาแบบใดดีที่สุด **การสรุปลงสู่วิธีใดวิธีหนึ่งอย่างเด็ดขาดถือว่าเป็นลัทธิการยึดเอาความเชื่อแห่งเผ่าพันธุ์ของตนว่าดีกว่าของคนอื่นหรือลัทธินิยมเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง (Ethnocentrism)** และจะไม่นำไปสู่การแก้ปัญหาชีวิตสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองได้อย่างยั่งยืน แต่จะยิ่งเป็นการสร้างความขัดแย้งในสังคมมากยิ่งขึ้น

พุทธปรัชญาได้เสนอวิธีการแสวงหาความรู้ทางสังคมและทางการเมืองตามแนวอริยสัจจธรรม ซึ่งเป็น**วิธีการแม่บท (Master Methodology)** วิธีการตามแนวอริยสัจจธรรมรวมเอาวิธีการศึกษาย่อยต่างๆ ทั้งหมดที่มีในคำสอนทางพระพุทธศาสนา ซึ่งได้กล่าวมาแล้ว ในบทความชิ้นนี้ ดังตัวอย่าง เช่น วิธีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบวิธีการศึกษาแบบปุจฉาวิสัชนา วิธีการศึกษาแบบตีความ เป็นต้น ล้วนแต่เป็นวีการศึกษาที่มีปรากฏในพุทธธรรม คุณค่าแห่งวิธีการศึกษาตามแนวพุทธปรัชญาเหล่านี้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ เป็นกรอบแห่งการวิจัยโดยเฉพาะการวิจัยเชิงคุณภาพได้เป็นอย่างดี อนึ่ง **ระเบียบวิธีวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และทางสังคมศาสตร์ สามารถกล่าวได้ว่าเป็นข้อเสนอแห่งปรัชญาปฏิบัตินิยมอย่างหนึ่ง (Pragmatism)** ซึ่งสามารถโต้แย้งได้ว่าจะสามารถพิสูจน์ความจริงแท้ ที่เป็นสัจจธรรมได้อย่างยั่งยืนหรือไม่ บทสรุปบางครั้งก็คือ สัจจธรรมทาง